

എട്ടാമൻ ഏഴിൽപ്പെട്ടവൻ — സംഖ്യ മൂന്ന്

ദാനിയേൽ രണ്ട്

Jeff Pippenger

2023-09-17

ഈ ലേഖനത്തിൽ നാം പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ചോദ്യം ഇതാണ്: ദാനിയേൽ രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ രാജ്യങ്ങളുടെ ആദ്യ പരാമർശം, വെളിപ്പാട് പതിനേഴാം അധ്യായത്തിൽ കാണുന്ന ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ രാജ്യങ്ങളുടെ അവസാന പരാമർശത്തോട് എങ്ങനെ യോജിക്കുന്നു എന്നത്. നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ പ്രതിമയിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്താണ് തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നതിനെക്കുറിച്ചും, പയനിയർമാരുടെ നിലപാടിനെക്കുറിച്ചും—അവരുടെ ചരിത്രം, പാറ പ്രതിമയുടെ പാദങ്ങളിൽ പ്രഹരിക്കുന്ന സമയത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ളത്—ചില ചോദ്യങ്ങൾ ഞാൻ ഉന്നയിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

സഹോദരി വൈറ്റ് നമ്മൾ ആ ഘട്ടത്തിലെത്തിയിരുന്നുവെന്ന് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു: “ചെളിമണ്ണിനോടുകൂടെ ഇരുമ്പ് കലർന്നിരുന്ന പ്രതിമയുടെ പാദങ്ങളാൽ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ പ്രവർത്തി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു”; ഇതിനെ അവർ തുടർന്ന് “സഭാതന്ത്രവും രാജ്യതന്ത്രവും കലർന്നുകൂടൽ” എന്നു വിവരണം ചെയ്യുന്നു.

“ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ പ്രവർത്തി ഇരുമ്പ് ചെളിമണ്ണുമായി കലർന്നിരുന്ന പ്രതിമയുടെ പാദങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കാലത്തേക്ക് നാം എത്തിയിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഒരു ജനമുണ്ട്, തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ജനമുണ്ട്; അവരുടെ വിവേചനശക്തി വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ്; അവർ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മറ്റൊരു പുല്ലു, ഉണങ്ങിയ തഴമ്പ് എന്നിവയെപ്പോലെ അശുദ്ധരാകരുത്. ദൈവകല്പനകൾക്ക് വിശ്വസനീയമായിരിക്കുന്ന ഓരോ ആത്മാവും നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രത്യേക ലക്ഷ്യം ഏകദേശം ദിവസത്തെ ശബ്ദമല്ലെന്ന് കാണാം. സർക്ക് ഓർ ദൈവം കല്പിച്ചതുപോലെ ശബ്ദമല്ലെന്ന് നമുക്കറിയാം. ഇരുമ്പ് വെങ്കിട്ടിൽ, അത് ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി നിലകൊള്ളുകയും വിശുദ്ധന്മാർക്ക് ഉദരിക്കാൻ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രതിരോധത്തിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. എന്നാൽ ഭരണപുരുഷന്മാർ വ്യക്തമായ ശബ്ദമല്ലെന്ന് നമുക്കറിയാം; പാപ്പ തന്റെ ഈ പുത്രന്റെ ആചരണവുമായി തങ്ങളുടെ മതവിശ്വാസത്തെ അവർ കലർത്തുകയും, കർത്താവ് വിശുദ്ധീകരിച്ച അനുഗ്രഹിച്ചും, മനുഷ്യൻ വിശുദ്ധമായി ആചരിക്കേണ്ടതിനുള്ള തനിക്ക് തന്റെ ജനത്തിനും ഇടയിൽ ആയിരം തലമുറകളോളം ഒരു അടയാളമായി വേർതിരിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്ന ശബ്ദമല്ലെന്ന് നമുക്കറിയാം. ഇതാണ് നമുക്ക് ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടതും സഭാപാപബുദ്ധി ക്ഷമയും

രാഷ്ട്രകാര്യ ചാതുര്യവും കലരുന്നതാണ് ഇരുമ്പും ചെളിമണ്ണുംകൊണ്ടു പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ ഐക്യം സഭകളുടെ സർവ്വശക്തിയെയും ദുർബലമാക്കുന്നതു. സഭയെ രാജ്യത്തിന്റെ അധികാരത്തിൽനിന്നു മാക്കുന്ന ഈ പ്രവൃത്തി ദുഷ്ടലക്ഷ്യവരുത്തുന്നു. മനുഷ്യർ ദൈവത്തിന്റെ ദീർഘക്ഷമയുടെ അതിരറിഞ്ഞുകൊണ്ടു പോയിരിക്കുന്നതു. അവർ തങ്ങളുടെ ശക്തി രാഷ്ട്രീയത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നതു; പാപത്തോടു ഐക്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ദൈവം തന്റെ നിയമം അസാരമാക്കിയവരെ ശിക്ഷിക്കുന്ന സമയം വരും; അവരുടെ ദുഷ്ടപ്രവൃത്തി അവരുടേതായ മേൽ തന്നെ തിരിച്ചു വീഴും." The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1168.

ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപ്രവർത്തനം സഭാപ്രവർത്തനവും രാജ്യപ്രവർത്തനവും കലർന്നുപോകുന്ന ഘട്ടത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ സമയം, ക്രമാതീതമായി മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ വിവരണമാണ്. അവൾ പറയുന്നു, ഈ കലർച്ച "സഭകളുടെ സർവ്വശക്തിയും ദുർബലമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു," അതും "ദുഷ്ടലക്ഷ്യവരുത്തും," കൂടാതെ "തന്റെ ന്യായപ്രമാണം അസാരമാക്കിയവരെ ദൈവം ശിക്ഷിക്കുന്ന സമയം വരും" എന്നും.

സഭയും സംസ്ഥാനവും ഇഴചേരുന്നതിലൂടെ സഭകളുടെ ശക്തി ദുർബലമാകുന്നത്, സഭാപരമായ കുതന്ത്രവും രാജകാര്യനയവും കൂടിച്ചേർന്നത് പാപപുരുഷന്റെ വെളിപ്പാടിന് മുമ്പാകെ സംഭവിക്കുന്ന പിന്മാറ്റത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ച പെർഗാമൊസിന്റെ സഭയുടെ ഒരു വിവരണമാണ്. ക്രിസ്തീയതയും വിഗ്രഹാരാധനയും തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പിനെ പ്രതീകീകരിക്കുന്ന പെർഗാമൊസും ചക്രവർത്തിയും ദാനിയേൽ രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിലെ നാലാമത്തെ രാജ്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. ആ ഒത്തുതീർപ്പ് ദാനിയേൽ രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിൽ "കളിമൺ" എന്ന പദത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തിലൂടെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

രാജാവേ, നീ കണ്ടു; ഇതാ, ഒരു മഹാപ്രതിമ. അത്യുന്നതമായ പ്രഭയുള്ള ഈ മഹാപ്രതിമ നിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു; അതിന്റെ രൂപം ഭയങ്കരമായിരുന്നു. ആ പ്രതിമയുടെ തല ശുദ്ധസ്വർണ്ണംകൊണ്ടായിരുന്നു; അതിന്റെ വക്ഷസ്സും ഭുജങ്ങളും വെള്ളി, അതിന്റെ ഉദരവും തുടകളും താമ്രം, അതിന്റെ കാലുകൾ ഇരുമ്പ്, അതിന്റെ പാദങ്ങൾ ഭാഗികമായി ഇരുമ്പും ഭാഗികമായി കളിമണ്ണും ആയിരുന്നു. കൈകളില്ലാതെ ഒരു കല്ലു വെട്ടിയെടുക്കപ്പെടുന്നതുവരെ നീ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു; അത് ഇരുമ്പും കളിമണ്ണും ആയിരുന്ന അതിന്റെ പാദങ്ങളിൽ പ്രതിമയെ അടിച്ചു, അവയെ തകർത്തു ചിതറിപ്പോയി. ദാനിയേൽ 2:31-34.

ദാനിയേലിന്റെ വ്യാഖ്യാനം തുടരുമ്പോൾ അത് ഇനി "കളിമൺ" മാത്രമായിരുന്നില്ല; മറിച്ച് അത് മലിനമായ, അഥവാ "ചെളിയേറിയ കളിമൺ" ആയി മാറി.

നീ കാലുകളും വിരലുകളും ഭാഗം കുശവന്റെ കളിമണ്ണും ഭാഗം ഇരുമ്പും ആയിരിക്കുന്നതു കണ്ടതുകൊണ്ടു, ആ രാജ്യം വിഭജിതമായിരിക്കും; എങ്കിലും ചളിമണ്ണോടുകൂടെ കലർന്നിരിക്കുന്ന ഇരുമ്പിനെ നീ കണ്ടതുപോലെ, അതിൽ ഇരുമ്പിന്റെ ശക്തിയിൽ ചിലതു ഉണ്ടായിരിക്കും. ദാനിയേൽ 2:41.

കുശവന്റെ കളിമണ്ണായിരുന്ന ശുദ്ധമായ കളിമണ്ണ് ചെളികലർന്ന കളിമണ്ണായി മാറുന്നു. ദൈവം ദിവ്യനായ കുശവനാകുന്നു; അവന്റെ പ്രവൃത്തി ഒരിക്കലും ചെളികലർന്നതല്ല.

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ, യഹോവേ, നീ ഞങ്ങളുടെ പിതാവാകുന്നു; ഞങ്ങൾ മണ്ണാകുന്നു, നീ ഞങ്ങളുടെ കുശവനാകുന്നു; ഞങ്ങൾ ഒക്കെയും നിന്റെ കച്ചിന്റെ പ്രവൃത്തിയാകുന്നു. യെശയ്യാവു 64:8.

ബഹുദേവാരാധനാപരമായ റോമിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ, സ്കീർനാ സഭ ശുദ്ധമായ കളിമണ്ണായിരുന്നു. ദാനിയേൽ രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ നാലാമത്തെ രാജ്യമായ പെർഗാമോസിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ, ആ കളിമണ്ണ് ചതുപ്പുകലർന്ന കളിമണ്ണായി മാറുന്നു. ആ ഭാഗത്തിൽ ആദ്യം വെറും "കളിമണ്ണ്" എന്നായും, പിന്നീട് "കുശവന്റെ കളിമണ്ണ്" എന്നായും പരാമർശിക്കപ്പെട്ടത്, വ്യാഖ്യാനം തുടരുമ്പോൾ "ചതുപ്പുകലർന്ന കളിമണ്ണ്" ആയി മാറുന്നു. ത്യാതിരയ്ക്ക്, അഥവാ പാപ്പാരോമിൻ, വഴി ഒരുക്കുന്നതിനായി ആ മാറ്റം നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ടത് പെർഗാമോസിലായിരുന്നു. "കളിമണ്ണ്" "ചതുപ്പുകലർന്ന കളിമണ്ണ്" ആയി മാറുന്നതാണ് ത്യാതിരയ്ക്ക് വഴി ഒരുക്കുന്ന ആ വിശ്വാസഭ്രംശം; അതിനെ തന്നെയാണ് പൗലോസ് രണ്ടാമത്തെ തെസ്സലോനീക്യരിൽ "ആദ്യം വരുന്ന വിശ്വാസത്യാഗം" എന്നു തിരിച്ചറിയുന്നത്.

മില്ലറൈറ്റുകൾക്ക് റോമിന്റെ നാലാമത്തെ രാജ്യത്തെക്കാൾ അപ്പൂറം കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; പ്രതിമയുടെ കാലുകളെ അടിക്കുന്ന കല്ല് ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതിനാൽ, പ്രവചനങ്ങളിൽ അടുത്തതായി സംഭവിക്കേണ്ടത് ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവെന്നാണ് അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ 1798-ൽ ക്രിസ്തു ഒരു രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചുവോ? 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് ഒരു രാജ്യം സ്വീകരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിലേക്കു വന്നു; എന്നാൽ ആ സമയത്ത് അത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുവോ?

ആ രണ്ട് ചോദ്യങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേക്കുള്ള ഉത്തരം ഇതാണ്: ക്രിസ്തു തന്റെ നിത്യരാജ്യം 1798-ൽ സ്ഥാപിച്ചില്ല. രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യമായ 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് ക്രിസ്തു തന്റെ നിത്യരാജ്യം സ്ഥാപിച്ചോ ഇല്ലയോ എന്നതിന്റെയും ഉത്തരം ഇല്ല എന്നതാണ്.

അന്യ ജാതി റോമിന്റെ കാലത്ത ു ഒരു രാജ്യ ാസ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ട്ടിരുന്നേ ാ ണാൻ ഇത് ചോദിക്ക ുന്ന തിന്റെ കാരണം, നാലാമത്തെ രാജ്യ ത്തെ മുൻഗാമികൾ അന്യ ജാതി റോമും പാപ്പ ീയ റോമും ഉൾക്കെ ാള്ള ുന്ന തായി മനസ്സ് ിലാക്ക ിയിരുന്ന തുകൊണ്ട ാണ്; അതുവഴി ക്രിസ് ു ഒരു നിത്യ രാജ്യ

സ്ഥാപിക്കുന്ന നാലാമത്തെ രാജ്യത്തു നിന്നെ സമാപിതമായി 1798-നെയും തിരിച്ചറിഞ്ഞു. എന്നാൽ വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകം, അന്ത്യ ജാതിറോമിന് ശേഷം വരുന്ന നാലു രാജ്യങ്ങളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നതു.

ദാനിയേൽ രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിലെ ഇരുമ്പായ നാലാമത്തെ രാജ്യം, ചെളി കലർന്ന മണ്ണായി മാറിയതിലൂടെ കോൺസ്റ്റന്റൈൻറെ വിട്ടുവീഴ്ച പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന അജാതീയ റോമിനെ മാത്രമേ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുള്ളൂവെങ്കിൽ, ആ ചരിത്രത്തിൽ ക്രിസ്തു ഒരു രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചോ? ഉത്തരം അതെ എന്നതാണ്. ത്യാതീരയുടേതല്ല, പെർഗാമോസിന്റെ ചരിത്രമായ ക്രൂശിൽ, ക്രിസ്തു തന്റെ "കുപയുടെ" രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. ക്രൂശിൽ ഒരു നിത്യരാജ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു; ആ രാജ്യത്തിന്റെ സിംഹാസനം പിന്നീടുള്ള മഴയുടെ കാലത്ത് സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സിംഹാസനത്തെ പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്നു. ആ പിന്നീടുള്ള മഴയുടെ സിംഹാസനം അവന്റെ "മഹത്വത്തിന്റെ" രാജ്യം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

കർത്താവിന്റെ നാമത്തു നിൽക്കിപ്പോകുന്നവർ പ്രഖ്യാപിച്ച സന്ദേശം എല്ലാവർക്കും കാര്യങ്ങളിലും നിർവിവാദമായി ശരിയായിരുന്നതു; അതു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സംഭവങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമായതെന്നു നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നതു. "കാലം പൂർത്തായി, ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നതായിരുന്നതു അവരുടെ സന്ദേശം. "കാലത്തു നിന്നെ"—മിശിഹാവായ "അഭിഷിക്തനിലേക്കു" എത്തിച്ചേരേണ്ടതായിരുന്ന ദാനിയേൽ 9-ലെ അറുപത്തെ ഏഴാം അദ്ധ്യായം—അവസാനത്തിൽ, യോർദ്ദാനിൽ യോഹന്നാൻ നൽകിയ സന്ദേശത്തെ നിന്ദാശേഷം ക്രിസ്തു ആത്മദാവിന്റെ അഭിഷേകം പ്രാപിച്ചിരുന്ന അവർ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച "ദൈവരാജ്യം" ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തോടെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഈ രാജ്യം, അവർ വിശ്വസിക്കുമാറ് ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ഒരു ഭൂമിയിലെ സാമ്രാജ്യമല്ലായിരുന്നതു. അതുപോലെതന്നെ, "സർവ്വകാശത്തു നിൽക്കീഴിലുള്ള രാജ്യവും ആധിപത്യവും രാജ്യങ്ങളുടെ മഹത്വവും അത്യുന്നതന്റെ വിശുദ്ധതയായ ജനങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെടും" എന്നു പറയപ്പെടുന്ന സമയത്ത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുവാനിരിക്കുന്ന ആ ഭാഗ്യമരരാജ്യവും അല്ലായിരുന്നതു അത്; "എല്ലാ ആധിപത്യങ്ങളും അവനെ സേവിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യും" എന്ന ആ നിത്യ രാജ്യവും അല്ല. ദാനിയേൽ 7:27. ബൈബിളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന രീതിയിൽ, "ദൈവരാജ്യം" എന്ന പ്രയോഗം കുപയുടെ രാജ്യത്തെ യും മഹത്വത്തു നിന്നെ രാജ്യത്തെ യും സൂചിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു. കുപയുടെ രാജ്യം എബ്രായർക്കുള്ള ലേഖനത്തിൽ പൗലോസ് ദൃശ്യവൽക്കരിക്കുന്നതു. "നമ്മുടെ ദൗർബല്യങ്ങളുടെ വികാരത്തു നിൽക്കുവാനുവേണ്ടി നൽകിയ ശേഷം, അപ്പോസ്തലന്മാർ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു: "അതുകൊണ്ടു നാം ധൈര്യത്തോടെ കൃപാസിംഹാസനത്തിൽ അടുക്കുക; അങ്ങനെ നമ്മുടെ കരുണലഭിക്കുകയും കൃപകണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യട്ടെ." എബ്രായർ 4:15, 16. കൃപാസിംഹാസനം

കൃപയുടെ രാജ്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന; സിംഹാസനത്തിന്റെ നിലനിലത്തു ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ നിലനിലപ്പിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന തിനാലാകുന്ന. തന്റെ അനേകം ഉപമകളിൽ ക്രിസ്തു "സ്വർഗ്ഗ രാജ്യം" എന്ന പ്രയോഗം മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്കുള്ള ദൈവിക കൃപയുടെ പ്രവർത്തനത്തെ സൂചിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

"അതുകൊണ്ട് മഹിമയുടെ സിംഹാസനം മഹിമയുടെ രാജ്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ഈ രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചാണ് രക്ഷിതാവിന്റെ വചനങ്ങളിൽ പറയുന്നത്: 'മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ മഹിമയിൽ, എല്ലാ വിശുദ്ധദൂതന്മാരും അവനോടുകൂടെ വന്നു ചേർന്നാൽ, അവൻ തന്റെ മഹിമയുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കും; അവന്റെ സന്നിധിയിൽ സകലജാതികളെയും ഒന്നിച്ചുകൂട്ടും.' മത്തായി 25:31, 32. ഈ രാജ്യം ഇനിയും ഭാവിയയിലെ ഒന്നാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവ് ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ ഇത് സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയില്ല."

"മനുഷ്യന്റെ വീഴ്ചയ്ക്കു തൽക്ഷണം തന്നെ കൃപയുടെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു; അപ്പോൾ കുറ്റംചെയ്ത മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിനായി ഒരു പദ്ധതി ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു. അന്നുമുതൽ അത് ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിലും അവന്റെ വാഗ്ദാനത്താലും നിലനിന്നിരുന്നു; വിശ്വാസത്തിലൂടെ മനുഷ്യർ അതിന്റെ പ്രജകളാകുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എങ്കിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തോളം അത് യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ സ്ഥാപിതമായിരുന്നില്ല. തന്റെ ഭൂമിയിലെ ദൗത്യം ആരംഭിച്ചശേഷവും, മനുഷ്യരുടെ കടുംഹറവും കൃത്യനതയും മൂലം ക്ഷീണിതനായ രക്ഷകൻ, കാൽവരിയിലെ യാഗത്തിൽനിന്നു പിന്തിരിയാമായിരുന്നു. ഗെത്സെമനെയിൽ ദുഃഖത്തിന്റെ പാനപാത്രം അവന്റെ കയ്യിൽ വിറച്ചുനിന്നു. അന്നു പോലും അവൻ തന്റെ നെറ്റിയിൽനിന്നു രക്തവിയർപ്പ് തുടച്ചുമാറ്റി, കുറ്റംചെയ്ത മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ അവരുടെ അകൃത്യത്തിൽ നശിച്ചുപോകാൻ വിട്ടുകളയാമായിരുന്നു. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, വീണ്ടുപോയ മനുഷ്യർക്കു വീണ്ടെടുപ്പ് ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ രക്ഷകൻ തന്റെ ജീവൻ അർപ്പിച്ചപ്പോൾ, അവസാന ശ്വാസത്തോടെ, 'അതു നിവൃത്തിയായി' എന്നു നിലവിളിച്ചപ്പോൾ, അപ്പോൾ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ പദ്ധതിയുടെ നിറവേറൽ ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഏദേനിൽ പാപംചെയ്ത ദമ്പതികൾക്കു നൽകിയ രക്ഷയുടെ വാഗ്ദാനം അന്ന് ദൃഢീകരിക്കപ്പെട്ടു. മുമ്പ് ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനത്താൽ നിലനിന്നിരുന്ന കൃപയുടെ രാജ്യം അപ്പോൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു." The Great Controversy, 347.

പേഗൻ റോമിന്റെ പ്രവാചകചരിത്രത്തിൽ ക്രിസ്തു ഒരു നിത്യരാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു; പാപ്പായുടെ റോമിന്റെ അവസാനത്തിൽ അല്ല. ഇസ്ലാമിന്റെ നാല് കാറ്റുകൾ വിടുതൽ പ്രാപിക്കുന്ന സമയമായ, പിൻമുഴയുടെ ചരിത്രവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന തന്റെ രണ്ടാം വരവിൽ അവൻ തന്റെ മഹിമയുടെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

“ശുദ്ധ രായിരിക്കുന്ന വരിന്മേൽ അന്തർയമുണ്ടാകുന്നതു—അപ്പോൾ എല്ലാവരും മുമ്പാകെ അതിനെ സ്വീകരിക്കും.”

“നാല് ദൂതന്മാർ വിട്ടയക്കുമ്പോൾ, ക്രിസ്തു തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കും. തങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതെല്ലാം ചെയ്യുന്നതായിരിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം ആരും അവസാനമുണ്ടാകില്ല. ക്രിസ്തു നമ്മെ സഹായിക്കും. ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാൽ, യേശുവിന്റെ രക്തത്തിലൂടെ, എല്ലാവർക്കും ജയം പ്രാപിക്കുന്നവരാകാൻ കഴിയും. സമസ്ത സ്വർഗ്ഗവും ഈ പ്രവർത്തിയിൽ താൽപര്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൂതന്മാരും താൽപര്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.” Spalding and Magan, 3.

നാല് കാറ്റുകളും വിടുകയുണ്ടായപ്പോൾ, ക്രിസ്തു തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നു. പിന്മുറയും നാല് കാറ്റുകളുടെ വിടുകയും രണ്ടും പുരോഗമനാത്മക സംഭവങ്ങളെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്; അവയിൽ ഒന്നും ഒരു ഏകകാലബിന്ദുവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നില്ല. നാല് കാറ്റുകൾ ഇസ്ലാമിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

“നാല് കാറ്റുകളെ ദൂതന്മാർ പിടിച്ചു നിർത്തുന്നു; അവ നിയന്ത്രണം വിട്ടു പൊട്ടിച്ചാടി ഭൂമിയൊട്ടാകെ പാഞ്ഞാടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന, തന്റെ പാതയിൽ നാശവും മരണവും വഹിക്കുന്ന ക്രൂരനായ ഒരു കുതിരയായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

“നിത്യലോകത്തിന്റെ അതിവേഗത തന്നെയായിരിക്കെ നാം ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമോ? നാം മന്ദന്മാരും ശൈത്യമുള്ളവരും മരിച്ചവരും ആയിരിക്കുമോ? അതോ, നമ്മുടെ സഭകളിൽ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവും ശ്വാസവും അവന്റെ ജനങ്ങളിൽ ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കട്ടെ; അവർ തങ്ങളുടെ കാലുകളിൽ നിൽക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു. വഴി ഇടുങ്ങിയതും വാതിൽ സംകീർണ്ണവുമാണെന്നു നമുക്ക് കാണേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ നാം ആ സംകീർണ്ണവാതിലിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ, അതിന്റെ വിശാലതയ്ക്ക് അതിരില്ല.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

ഇസ്ലാമിന്റെ ക്രൂരമായ കുതിര മരണവും നാശവും തന്റെ പാതയിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ട് നിയന്ത്രണം വിട്ടു പൊട്ടിച്ചാടാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനെ, ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് ദൈവജനത്തിന്മേൽ ഊതപ്പെടുന്ന ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ദൂതന്മാർ പിടിച്ചുനിർത്തുകയാണ്. അപ്പോൾ അവർ തങ്ങളുടെ കാലുകളിൽ നിൽക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആത്മാവിന്റെ ശ്വാസം അവരിന്മേൽ ഊതപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് ദൈവജനങ്ങൾ മരിച്ചവരാണ്; കാരണം ആത്മാവിന്റെ ശ്വാസമാണ് അവരെ എഴുന്നേറ്റുനിർത്തുകയും ജീവനുള്ളവരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. ഇരിമ്പും ചെളിമണ്ണും കലർന്നിരിക്കുന്ന വിശ്വഹത്തിന്റെ പാദങ്ങൾ സഭയും രാഷ്ട്രവും ചേർന്ന സംയോജനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു സമയത്തേക്കാണ് നാം ഇപ്പോൾ എത്തിയിരിക്കുന്നതെന്ന് സഹോദരി വൈറ്റ് പറയുമ്പോൾ, അന്ത്യമുണ്ടാകാൻ ഒരുക്കപ്പെട്ട ഇനിയും ഭാവിയിലായിരുന്നു.

“അന്തർദ്വീപ മഴ ദൈവജനത്തോടു നിമിത്തം പെയ്തതാണ്. ഒരു ശക്തനായ ദൈവസ്വർഗ്ഗത്താൽ നിന്നുള്ളതാണ്; അവന്റെ മഹത്വത്തോടു കൂടിയതാണ്. പ്രകാശിതമാകേണ്ടതാണ്.” റിവ്യൂ ആൻഡ് ഹെറാൾഡ്, ഏപ്രിൽ 21, 1891.

വെളിപ്പാടിന്റെ പതിനെട്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ രണ്ടു ശബ്ദങ്ങളുണ്ട്.

“യേശു തന്റെ പൊതുശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ, ദേവാലയത്തെ അതിന്റെ വിശുദ്ധലഘനപരമായ അശുദ്ധീകരണത്തിൽ നിന്ന് അവൻ ശുദ്ധീകരിച്ചു. അവന്റെ ശുശ്രൂഷയിലെ അവസാന പ്രവൃത്തികളിൽ ഒന്നായിരുന്നു ദേവാലയത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ശുദ്ധീകരണം. അതുപോലെ തന്നെ, ലോകത്തെ മുന്നറിയിപ്പിടുന്ന അവസാന പ്രവർത്തിയിൽ, സഭകൾക്കു രണ്ടുതരത്തിലുള്ള വ്യക്തമായ ആഹ്വാനങ്ങൾ നൽകപ്പെടുന്നു.” Selected Messages, book 2, 118.

ആദ്യത്തെ ശബ്ദം ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തിനുള്ള ഒരു ഉണർവിന്റെ ആഹ്വാനമാണ്; രണ്ടാമത്തെ ശബ്ദം ഇന്നും ബാബിലോണിൽ ഉള്ള ദൈവത്തിന്റെ മറ്റുമക്കൾക്കുള്ള ഉണർവിന്റെ ആഹ്വാനമാണ്.

“ദുഷ്ടതയിലും വഞ്ചനയിലും ഭ്രമത്തിലുമെല്ലാം, മരണനിഴലിന്റെ നടുവിൽ തന്നെയും കിടക്കുന്ന ഒരു ലോകമുണ്ട്,—ഉറക്കത്തിൽ, ഉറക്കത്തിൽ. അവരെ ഉണർത്തുന്നതിനായി ആത്മവേദന അനുഭവിക്കുന്നത് ആരാണ്? ഏതു ശബ്ദമാണ് അവരെ എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയുന്നത്? ‘ഇതാ, വരൻ വരുന്നു; അവനെ നേരിടുവാൻ പുറത്തേക്കു വരുവിൻ’ എന്ന സിഗ്നൽ നൽകപ്പെടുന്ന ഭാവിയിലേക്കാണ് എന്റെ മനസ് കൊണ്ടുപോകപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ ചിലർ തങ്ങളുടെ ദീപങ്ങളെ വീണ്ടും നിറയ്ക്കേണ്ട എണ്ണ സമ്പാദിക്കുന്നതു വൈകിപ്പോയിരിക്കും; അപ്പോൾ വളരെ വൈകിയാണെങ്കിലും, എണ്ണയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന സ്വഭാവം കൈമാറ്റം ചെയ്യാവുന്നതല്ലെന്ന് അവർ കണ്ടെത്തും.” Bible Echo, May 4, 1896.

ആ ഭാഗത്തിൽ രണ്ട് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കപ്പെട്ടു. അവരെ ഉണർത്തേണ്ടതിന്നു ആത്മാവിന്റെ പ്രസവവേദന അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ ആരെല്ലാം? ഏത് ശബ്ദത്തിനാണ് അവരെ എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയുക?

ലോകത്തെ ഉണർത്തുന്ന “ശബ്ദം” ബാബിലോണിൽ നിന്ന് ദൈവത്തിന്റെ മറ്റു ആട്ടിൻ കുട്ടത്തെ പുറത്തേക്കു വിളിക്കുന്ന വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടിലെ രണ്ടാമത്തെ ശബ്ദമാണ്. ദൈവജനങ്ങളും ലോകവും അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയാൽ ഉണർത്തപ്പെടേണ്ടതാണ്; അത് പിന്നത്തെ മഴയുടെ മറ്റൊരു പ്രതീകം മാത്രമാണ്.

നാലാമത്തെ രാജ്യത്തിന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ ക്രിസ്തു ശാശ്വതമായ ഒരു രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുമെന്ന തിരിച്ചറിവിൽ മിസ്റ്ററൈറ്റുകൾ ശരിയായിരുന്നോ? ആയിരുന്നു.

ബൈബിൾ പ്രവചനത്താൽ നിലനിൽക്കുന്ന രാജ്യത്തെ നിന്റെ ചരിത്രകാലഘട്ടത്തിൽ, അതായത് ക്രിസ്തീയത്വത്തിൽ, അവിൻ തന്റെ “കൃപയുടെ” രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. ആ രാജ്യം ജാതിയരായ റോമായിരുന്ന. ദാനിയേൽ 2-ൽ, തുടർന്നുവന്ന സഭയ്ക്ക് കൃപയായി സംഭവിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തോടു പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? ഉണ്ടോ; ദൈവജനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കളിമണ്ണ കളിമണ്ണിൽ നിന്ന് ചെളിയുള്ള കളിമണ്ണയായി മാറിയതുകൊണ്ടാണ് അത്. എന്നാൽ പ്രതിമയിൽ തുടർന്നുവന്നു എവിടെയാണ്? അല്ലെങ്കിൽ അത് പ്രതിമയിൽ തന്നെ യുണ്ടോ? അത് പ്രതിമയിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദാനിയേലിന്റെ നാലാം അധ്യായത്തിൽ നെബൂഖദ്നേസർ തന്റെ അഹങ്കാരപരമായ ഗർവ്വത്തെ നിന്റെ ഉച്ചിയിലെത്തുമ്പോൾ, ആ വസംകൃതയ്ക്ക് വെളിച്ചം പകരുന്ന.

രാജാവു പ്രസ്താവിച്ചു: എന്റെ ശക്തിയുടെ പ്രഭാവത്താൽ രാജഭവനമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ പണിത ഈ മഹത്തായ ബാബേൽ ഇതുതന്നെയല്ലയോ? അതു എന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ ബഹുമാനത്തിനായല്ലോ? ദാനിയേൽ 4:30.

നെബൂഖദ്നേസർ കാട്ടിയിരുന്ന മൃഗംപോലെ ജീവിക്കേണ്ടിവന്ന രണ്ടായിരത്തോളം പുരുഷന്മാർ ദിവസങ്ങളുടെ ന്യായവിധിക്കു തൊട്ടുമുമ്പ്, “മഹാനായ ബാബിലോൻ” എന്ന രാജ്യത്തെ ഞാൻ തന്നെ യോജിപ്പിച്ചതല്ലെന്ന് ചോദിച്ചുകൊണ്ടു അവൻ തന്റെ അഹങ്കാരം പ്രകടിപ്പിച്ചു. വെളിച്ചം പതിന്നേഴിലെ വേദപുസ്തകത്തിൽ, “രഹസ്യം, മഹത്തായ ബാബിലോൻ, വേദപുസ്തകങ്ങളുടെയും ഭൂമിയിലെ മേൽക്കൂടുകളുടെയും മാതാവ്” എന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് അവളെ വിളിക്കുന്നതുപോലെ, റോമൻ സഭയാണ് മഹത്തായ ബാബിലോൻ. ആ പ്രതിമയിലെ സ്വർണ്ണ തലയ്ക്കു മേൽ ബാബിലോണിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ദാനിയേൽ; അതുപോലെതന്നെ അത് ആത്മീയ ബാബിലോണിനെയും—മാർകുസിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ശക്തി എന്ന ഏകസ്വഭാവഗുണമുള്ള ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ അഞ്ചാമത്തെ രാജ്യത്തെ യും—പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ സോദായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന പാപിയാകാരം, ഒരു രാജാവിന്റെ കാലങ്ങളുപോലെ എഴുപത് വർഷം മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുമായിരുന്നു. നെബൂഖദ്നേസർ മുഖേന പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന യഥാർത്ഥ ബാബിലോനും, നെബൂഖദ്നേസർ തന്റെ രാജ്യത്തിൽ നിന്ന് രണ്ടായിരത്തോളം പുരുഷന്മാർ ദിവസങ്ങളെ ക്ഷണപൂർവ്വം പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞു. സൗഖ്യം പ്രാപിച്ച ഒരു മാർകുസിന്റെ പുസ്തകം. മഹത്തായ യഥാർത്ഥ ബാബിലോൻ മഹത്തായ ആത്മീയ ബാബിലോണിന്റെ ഒരു മുൻരൂപമായിരുന്നു; ഇവർ രണ്ടുപേരുടെയും രാജ്യങ്ങൾ താൽക്കാലികമായി എടുത്തുമാറ്റപ്പെട്ടു തുടർന്നു പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയവയായിരുന്നു. വെളിച്ചം പതിന്നേഴിലെ വേദപുസ്തകത്തിൽ വെളിച്ചം കിട്ടി മോചനം ലഭിച്ചതിന്റേയോ ഇരുപതിന്റേയോ കിട്ടി മോചനം ലഭിച്ചവയായിരുന്നു. അവരുടെ കയ്യിൽ ഒരു സ്വർണ്ണ കിട്ടി.

ഉണ്ടായിരുന്നു.

സ്ത്രീധൂമ്രവർണ്ണവും ചുവപ്പുനിറവും ധരിച്ചവളായി, പൊന്നും വിലയേറിയ രത്നങ്ങളും മുത്തുകളുംകൊണ്ട് അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടവളായി ഉണ്ടായിരുന്നു; അവളുടെ കൈയിൽ മേച്ചുകുരുളും തന്റെ വൃദിചാരത്തിന്റെ അശുദ്ധിയും നിറഞ്ഞ ഒരു പൊൻപാനപാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. വെളിപ്പാട് 17:4.

സ്വർണം യഥാർത്ഥ ബാബേലിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; അതുപോലെ തന്നെ, 1798-ൽ മാർക്സായ മുറിവ് ലഭിച്ച ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആറാമത്തെ രാജ്യമായ ആത്മീയ ബാബേലിനെയും അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അന്നാണ് ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആറാമത്തെ രാജ്യം സിംഹാസനമേറിയത്. പ്രതിമയിലെ യഥാർത്ഥ ബാബേലിന് ശേഷം രണ്ടു ശക്തികളായ മേദ്യരും പേർഷ്യരും ചേർന്ന വെള്ളിയുടെ രാജ്യം വന്നു; ദാനിയേൽ എട്ടിൽ കാണുന്ന പേർഷ്യൻ കൊമ്പ് ഒടുവിൽ ഉയർന്നതും കൂടുതൽ ഉയർന്നതുമായിത്തീർന്നു. മേദ്യനായ ദാര്യാവേഴ് ആദ്യത്തെ കൊമ്പായിരുന്നു; അവന്റെ സൈന്യാധിപനായ സൈറസ് ഒരു പേർഷ്യക്കാരനായിരുന്നു; മേദ്യരാജാവായ ദാര്യാവേഴിന് ശേഷം ഒടുവിൽ അധികാരത്തിൽ വന്നത് അവനായിരുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തെ തടവിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കുന്ന പ്രക്രിയ ആരംഭിക്കാനിരുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു പ്രതിരൂപമായിരുന്നു സൈറസ്. മേദ്യോ-പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യം ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആറാമത്തെ രാജ്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതായത് ഐക്യനാടുകൾ. ഐക്യനാടുകൾക്ക് റിപ്പബ്ലിക്കണിസത്തെയും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന രണ്ടു കൊമ്പുകളുണ്ട്. ദാര്യാവേഴ് ഐക്യനാടുകളുടെ റിപ്പബ്ലിക്കൻ കൊമ്പിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; സൈറസ് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ കൊമ്പിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. യെരൂശലേമിനെയും ദേവാലയത്തെയും പുനർനിർമ്മിക്കേണ്ടതിന് ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തെ മോചിപ്പിക്കുന്ന പ്രക്രിയ സൈറസ് ആരംഭിച്ചതുപോലെ, മില്ലറൈറ്റുകൾ അടിസ്ഥാനം ഇട്ട ആത്മീയ ദേവാലയം പണിയേണ്ടതിന് ആത്മീയ ബാബേലിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നുള്ള ബദ്ധന്മാരെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ ഉയർത്തപ്പെട്ട ദേശമായിരുന്നു ഐക്യനാടുകൾ. ബാബേലിലെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള തടങ്കൽ എഴുപത് വർഷമായിരുന്നതു, ആത്മീയ ബാബേലിലെ പന്ത്രണ്ടുനൂറ് അറുപത് വർഷത്തെ തടങ്കലിന്റെ പ്രതിരൂപമായിരുന്നു. നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ പ്രതിമയിലെ വെള്ളിയുടെ തോളുകളാണ് ഐക്യനാടുകൾ.

പിത്തളംകൊണ്ടുള്ള മൂന്നാമത്തെ രാജ്യം ലോകവ്യാപകമായ ഒരു രാജ്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഗ്രീസ് ആയിരുന്നു. ആ രാജ്യം ഐക്യ രാഷ്ട്രസഭയാണ്; വെളിപ്പാട് പതിനേഴിൽ, 1798-ൽ ഇനിയും വന്നിരുന്നില്ലാത്ത രാജ്യം അതായിരുന്നു. വെളിപ്പാട് പതിനേഴിലെ പത്താം രാജാക്കന്മാർ, ഏഴിൽപ്പെട്ട തുമായ എട്ടാമത്തെ രാജ്യമായ പാപ്പാസഭയ്ക്ക്

തങ്ങളുടെ രാജ്യം കൊടുക്കുവാൻ സമ്മതിക്കുന്നൂ. അവർ ഈ സമ്മതം നടത്തുന്നതിന് ഐക്യനാടുകൾ അവരെ അതിലേക്കു നിർബന്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഐക്യനാടുകളിൽ ഞായറാഴ്ച നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുമ്പോൾ പൂർണ്ണമായി ചൊരിയപ്പെടാൻ ആരംഭിക്കുന്ന അന്ത്യമഴയുടെ സമയത്ത് വിട്ടയക്കപ്പെടുന്ന ഇസ്ലാമിന്റെ "നാലു കാലോകത്തെ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ആകുന്നൂ.

അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ ഞായറാഴ്ചനിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുമ്പോൾ, ബാബേലിൽനിന്ന് ദൈവത്തിന്റെ മറ്റു മക്കളെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ ഒരു പതാകയായി ഉയർത്തുന്നതിനാൽ, അവൻ തന്റെ "മഹിമയുടെ" രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു, മേദോ-പേർഷ്യയുടെ രണ്ടു കൊമ്പുകളുമായുള്ള അനുരൂപതയിൽ, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ കൊമ്പ് ഒടുവിൽ ഉദിച്ചു വരുകയും ആദ്യത്തേതിനേക്കാൾ ഉയർന്നതായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ ലോകത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം പാപ്പത്വത്തിന് കൈമാറുവാൻ സമ്മതിക്കുന്നതുമുതൽ, ഇസ്ലാമിന്റെ നാലു കാറ്റുകൾ വിടുതൽ പ്രാപിക്കുന്നു; അപ്പോൾ, തകർന്നുപോയി നാലു കൊമ്പുകളെ ഉല്പാദിപ്പിച്ച ഗ്രീസിന്റെ ആദ്യ കൊമ്പിന്റെ മരണത്തെ തുടർന്നുണ്ടായ യുദ്ധം ലോകവ്യാപകമായ രാജ്യം നേരിടുന്നു.

വിഗ്രഹം ഇരിമ്പായ (രാജ്യഭരണം) കാലുകളിലും ചെളിമണ്ണായ (സഭാഭരണം) പാദങ്ങളിലുമായി, പത്ത് കാൽവിരലുകളിലായി (പത്ത് രാജാക്കന്മാർ) എത്തുമ്പോൾ, കൈകളാൽ അല്ലാതെ പർവ്വതത്തിൽനിന്ന് വെട്ടിക്കൊണ്ടുത്ത കല്ല് വിഗ്രഹത്തിന്റെ പാദങ്ങളെ അടിക്കുന്നു. മില്ലറൈറ്റുകൾ ദാനിയേലിന്റെ വിഗ്രഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു ശരിയായിരുന്നു; പ്രവാചകചരിത്രത്തിലെ തങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ നിന്ന് അവർക്ക് എത്രമാത്രം കൃത്യമായിരിക്കാനായിരുന്നോ അത്രത്തോളം അവർ കൃത്യരായിരുന്നു. എന്നാൽ ആൽഫയും ഒമേഗയും എല്ലായ്പ്പോഴും അന്ത്യത്തെ ആദിയിലൂടെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു; നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ വിഗ്രഹത്തിലെ നാല് രാജ്യങ്ങൾ ലോകാവസാനത്തിൽ അവയ്ക്കു തുല്യമായ ആത്മീയ പ്രതിരൂപങ്ങളെ മുൻപുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നാലു യാഥാർത്ഥ്യ രാജ്യങ്ങളെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്.

ചരിത്രത്തെ നിലെ രാജ്യങ്ങളോടുകൂടെ റോം എട്ടാമത്തേതായി ഉയർന്നുവരുന്നൂ; അതു ഏഴിൽപ്പെട്ടതാണ്. ദാനിയേൽ ഏഴിൽ റോം എട്ടാമത്തേതായി ഉയർന്നുവരുന്നൂ; അതു ഏഴിൽപ്പെട്ടതാണ്. ദാനിയേൽ എട്ടിൽ റോം എട്ടാമത്തേതായി ഉയർന്നുവരുന്നൂ; അതു ഏഴിൽപ്പെട്ടതാണ്. വെളിപ്പാടുപതിനേഴിൽ റോം എട്ടാമത്തേതായി ഉയർന്നുവരുന്നൂ; അതു ഏഴിൽപ്പെട്ടതാണ്. ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ രാജ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യ പരാമർശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ദാനിയേൽ രണ്ടിൽ, ആധുനിക ആത്മീയ റോം എട്ടാമത്തേതായി ഉയർന്നുവരുന്നൂ; അതു ഏഴിൽപ്പെട്ടതാണ്. ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ രാജ്യങ്ങളുടെ ആദ്യത്തെ (ആൽഫ) ദൃഷ്ടാന്തം അവസാനത്തേതിനെ

(ഒമേഗാ) തിരിച്ചറിയിക്കുന്നതു.

“ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ പ്രവർത്തി ഇരുമ്പ് ചെളിമണ്ണുമായി കലർന്നിരുന്ന പ്രതിമയുടെ പാദങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കാലത്തേക്കാണ് നാം എത്തിയിരിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിന് ഒരു ജനമുണ്ട്, തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ജനമുണ്ട്; അവരുടെ വിവേചനശക്തി വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടേണ്ടതാണ്; അവർ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ മരം, പൂല്ല്, ഉണങ്ങിയ തഴമ്പ് എന്നിവ കെട്ടിവെച്ച് അശുദ്ധരാകരുത്. ദൈവകല്പനകൾക്കു വിശ്വസ്തനായിരിക്കുന്ന ഓരോ ആത്മാവും നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രത്യേക ലക്ഷണം ഏഴാം ദിവസത്തെ ശബ്ദത്താണെന്ന് കാണാം. സർക്കാർ ദൈവം കല്പിച്ചതുപോലെ ശബ്ദത്തിനെ മാനിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അത് ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ നിലകൊള്ളുകയും വിശുദ്ധന്മാർക്കു ഒരിക്കൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രതിരോധത്തിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതേ. എന്നാൽ ഭരണപുരുഷന്മാർ വ്യാജ ശബ്ദത്തിനെ പിന്തുണക്കും; പാപത്വത്തിന്റെ ഈ പുത്രന്റെ ആചരണവുമായി തങ്ങളുടെ മതവിശ്വാസത്തെ അവർ കലർത്തുകയും, കർത്താവ് വിശുദ്ധീകരിച്ചും അനുഗ്രഹിച്ചും, മനുഷ്യൻ വിശുദ്ധമായി ആചരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നിടുന്ന തന്റെ ജനത്തിനും ഇടയിൽ ആയിരം തലമുറകളോളം ഒരു അടയാളമായി വേർതിരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന ശബ്ദത്തിനു മേൽ അതിനെ ഉയർത്തിവെക്കുകയും ചെയ്യും. സഭാപ്രാപഞ്ചികതയും രാഷ്ട്രകാര്യചാതുര്യവും കലരുന്നതാണ് ഇരുമ്പും ചെളിമണ്ണുംകൊണ്ട് പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ ഐക്യം സഭകളുടെ സർവ്വശക്തിയെയും ദുർബലമാക്കുന്നു. സഭയെ രാജ്യത്തിന്റെ അധികാരത്താൽ സമ്പന്നമാക്കുന്ന ഈ പ്രവൃത്തി ദുഷ്ടലങ്ങൾ വരുത്തും. മനുഷ്യർ ദൈവത്തിന്റെ ദീർഘക്ഷമയുടെ അതിരിനെ ഏകദേശം കടന്നുപോയിരിക്കുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ ശക്തി രാഷ്ട്രീയത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു; പാപത്വത്തോടും ഐക്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ദൈവം തന്റെ നിയമം അസാരമാക്കിയവരെ ശിക്ഷിക്കുന്ന സമയം വരും; അവരുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തി അവരുടേതായ മേൽ തന്നെ തിരിച്ചുവീഴും.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1168.

ആൽഫയും ഒമേഗയും ദാനിയേലിലെ രണ്ടിനെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ പയനിയർ ധാരണയെ “പുതിയത്” ആക്കിയിരിക്കുന്നു.

സിംഹാസനത്തിന്മേൽ ഇരുന്നവൻ അരുളിച്ചെയ്തതു: ഇതാ, ഞാൻ സകലവും പുതുതാക്കുന്നു. പിന്നെ അവൻ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: എഴുതുക; ഈ വചനങ്ങൾ സത്യവും വിശ്വസ്തവും ആകുന്നു. അവൻ എന്നോടു വീണ്ടും അരുളിച്ചെയ്തതു: സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ ആൽഫയും ഒമേഗയും, ആദിയും അന്തവും ആകുന്നു. ദാഹിക്കുന്നവന്നു ഞാൻ ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവിടം നിന്നു സൗജന്യമായി കൊടുക്കും. വെളിപ്പാട് 21:5, 6.